

Føroyingar lógu undir í Teplici, men úrslitið var nógv betri enn nógv frammanundan torðu at droyma um

ítróttar
sosíalurín

Gulu kortini

Jugoslavia-Føroyar, í Beograd 24. apríl 1996
Jan Dam (17.)

Føroyar-Slovakia, á Svagaskarði 31. august 1996
Jan Dam (22.), Jens Martin Knudsen (51.), Julian Johnsson (63.), Henning Jarnskor (65.) og Uni Arge (84.)

Føroyar-Spania, á Svagaskarði 4. september 1996
Allan Joensen (74.)

Føroyar-Jugoslavia, á Svagaskarði 6. oktober 1996
Jan Dam (51.), Jan Allan Müller (57.), Todi Jónsson (61.), Allan Mørkøre (69.)

Slovakia-Føroyar, í Bratislava 23. oktober 1996
Jan Dam (15.), Andreas F. Hansen (52.), Oli Johannesen (65.), Óssur Hansen (69.)

Malta-Føroyar, á Malta 30. apríl 1997
Pól Thorsteinsson (67.), Rúni Nolspe (77.)

Føroyar-Malta, á Svagaskarði 8. juni 1997
Magni Jarnskor (76.), Óssur Hansen (81.). Jan Dam fekk reytt kort í 47. minutt

Kekkia-Føroyar, í Teplice 20. august 1997
Julian Johnsson (18.), Jens Kristian Hansen (40.)

oysku verjuna, sum ikki var í verjstøðu, Jens Kristian Hansen royndi at takla, men tók istaðin beini undan Vladimir Smicer, og Pavel Kuka sendi Jens Martin Knudsen í annað borðið og bóltin í hitt borðið.

Og tað var eisini verjuskur, tá kekkar øktu. Dysturin var bara seks minuttir gamal, tá føroyingar fingi fyrsta varskjóð um, at deyðbótsstøðurnar fóru at verða vandamiklar, tí tá komu fleiri av verjuspælarunum fram í føroyska brotsteigin. Fyrstu ferðina, tá aftasti maðurin, Lubos Kozel, rann inn um lamslignu verjuna, lyfti hann upp um málverjan og málið, men eftir 27 minuttir stýrði

hann bóltinum í kassan, meðan fyra av okkara monnum stóðu rúndanum.

Verjuspælið

Kekkar megnaðu ikki ofta at spæla seg til upplagdar møguleikar.

Ferðin fór niður, tá ein triðingur av tíðini var farin, og tað kom væl við hjá okkara monnum í nógvá hitanum. Kekkarnir fluttu bóltin væl kring vøllin, teir yvirleppaðu, høvdu krossrenningar, bóltviðtøk og spældu eitt tvey, men tað var kærkomið, at teir ikki evnaðu at gera hetta í høgari ferð, tí tað hevði tappað orkuna úr okkara og harvið økt um møguleikarnar fyri fleiri málum síðstu løtuna.

Tað var sjáldan, at kekkarnir fóru frá okkara monnum. Karel Poborsky royndi eftir tiggju minuttir, og tað eydnaðist væl. Hann streyk frá trimum monnum í vinstri, og so var sjálvsagt vandi inni fyri málinum, tá innleggið kom, men tibetur fyri okkara gjørdur teir einki meiri burtúr hesum spælinum.

Heldur var tað soleiðis, at tað mest sum hvørja ferð var tíð til at skipa okkara verjuspæl, og tað kom so at siga ikki fyrri, at mótsaðumenninir komu í fleirtalsstøður í føroyska brotsteiginum. Okkara verjuspælarar bíðaðu við at takla, teir løsu væl eitt tvey samanspælið, og teir dugdu væl at koma fyrri, tá mótsaðumenninir – sum høvdu lyndi til at hyggja uppá dómáran og líka sum ákærdu hann fyrri ikki at geva teimum nógv frispørk og føroyingunum nógv gul kort – royndu at stinga fram ímillum.

Fáir møguleikar

Allan Simonsen hevur so

ofta sagt, at okkara menn fáa hvørja ferð møguleikar at gera mál.

Møguleikarnir komu eisini hesa ferð, men teir vóru ikki so upplagdir, sum teir onkuntíð hava verið. Frá dystarbyrjan manglaðu triggir stuðulsspælarar, og í 2. hálvleiki fór John Petersen út. Við hesum í huga er tað hugaligt at staðfesta, at okkara spælu seg til møguleikar, men álopsparturin hevur ofta verið tyngri, enn hann var hesa ferð.

Pavel Nedved var vongsælari í kekkisku vinstri síðuni. Hann tók ikki verjupartin í serliga stórum álvára, og tað gjørdi, at Allan Mørkøre og Julian Johnsson fingi møguleikar at koma í tómt øki. Tað var eisini hugaligt at staðfesta, at bæði Sámál Joensen og Jens Erik Rasmussen fullu vel inn í framrættaða spælið, tá teir komu inn.

Bestur í álopspartinum var John Petersen. Hann hevur góð evni at halda uppá bóltin, og hann staðfesti enn eina ferð, at á landsliðnum skal hann ikki

liggja fremri enn at vera hangandi álopsmaður, og at hann væl kann brúkast á miðvøllinum.

Í 2. hálvleiki vóru onkrar støður, sum kundu havt mál við sær. Uni Arge var akkurát ov seinur fram, tá Allan Mørkøre sendi skrátt ímóti nærra stólpa eftir meistarlíga tvørsending frá John Petersen, sum hevði sneitt seg leysan av tveimum, Jan Allan Müller hevði ein heilfluktara, sum fór omanfyri, bæði hann og Uni Arge royndu seg úr høgri, úttan at tað eydnaðist, og Sámál Joensen var um at fáa høvðið á tætt undir málinum.

Í 1. hálvleiki var eitt gott álop, tá Julian spældi uppá tvørs úr høgri, John lat bóltin fara ímillum beinini, men Magni kikkaði vinstribeinskotið úr 16 metrum.

Framtíðin

Kekkar koma á Svagaskarð leygdagin 6. september. Úrslitið á útvølli kundi bent á, at okkara hava møguleika at fáa stig, og spælararnir hava uppið, at áhugin millum áskoðar-

arnar verður stórur.

Julian Johnsson verður leikbannaður, og tað er sera dyggur smeytur. Óssur Hansen, Jan Dam og Bartal Eliassen verða við aftur, og so mugu vit inniliga vóna, at Todi Jónsson verður klárur. Honum var stórur saknur í á útvølli.

Spurningurin er so, hvat kekkar fara at leggja í Svagaskarð. Venjarin hjá teimum tóktist ikki at vera nøgdur við teirra hugburð og avrik mikudagin. Hann fer at krevja, at teir seta meiri ferð á, tá teir koma til Føroya.

Men um tað verður nógv mikið ímóti føroyska liðnum, sum so at siga tejar blóð, tað eri stóri spurningurin, sum vit spent bóða eftir at fáa svarið uppá. Í Teplice gjørdi landsliðið sær ikki fyrri skommum. Teir komu aftur til Føroya gjáarmorgunin, og teir kunnu bera høvðið høgt!

jh

Ítróttur;

Vit eru har tað
hendir nakað!

ítróttar
sosíalurín

Danir raktir av snarljósi í Sarajevo

Fótbóltur: Fyri fyrstu ferð síðani Bo Johansson gjørdi danskur landsliðsvenjari, tapti 3. besta landsliðið í heiminum

Rættiliga óvantað tapti danska fótbóltslandsliðið heili 3-0 í Bosnia mikukvøldið.

Hetta er fyrsta ferðin síðani Bo Johansson fyrri júst einum ári síðani tók við sum danskur venjari eftir tann nógv skeldaða Richard Møller Nielsen, at danir tapa ein landsyst.

»Hetta var endin á eini eufori, sum hevur fylgt danska liðnum, síðani svenski »frelsarin« Bo Johansson í

fjór tók við sum venjari. Sjálvst ikki hansara gandur vardi í allar ævir,« skrivaði danska blaðið Jyllandsposturin í gjár.

Um dystin sigur blaðið: »Meðan landsmenninir harheima tivaðu í summáritanum, kom danska fótbóltslandsliðið í eitt rættiligt ódnarveður í Sarajevo. Snarljósi bleikraði í fjøllunum kring bosniska høvudsstaðin, men tey slóu eisini niður í danska landsliðið

á Kosevo vøllinum. Triggjar ferðir – í einum reinum hatricki – rakti snarljósi danir, og Bosnia vann 3-0 á liðnum, sum FIFA metir vera tað 3. besta í heiminum.»

Dair eru framvegis á odda í teirra bólki, men eftir tapið í Sarajevo er rættiligur spenningurin til seinastu tveir dystirnar, sum eru móti Kroatia og Grikkalandi.

»Úrslitið var eitt sjokk fyrri danska liðið, sum nú

má siggja fram til knallhart arbeiðið í tveimum teimum seinastu dystunum,« skrivur Jyllandsposturin.

Blaðið heldur, at Bo Johansson stillaði við einum ov álopskendum liði, har Michael Laudrup og Jon Dahl Thomassen skuldu stuðla Peter Møller á toppinum.

Og prísir fyrri tað, máttu teir so gjalda, heldur blaðið.

ek